

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3037

гр. София , 10.08.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ в закрито заседание на десети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ**

като разгледа докладваното от **ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ** Гражданско дело № 20211110126586 по описа за 2021 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Образувано е по постъпила искова молба от „ЮБЦ” ЕООД срещу

В срока по чл. 131 ГПК по делото **не е постъпил отговор** на исковата молба.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Повод за образуване на настоящото производство е издадена заповед за изпълнение по ч. гр. дело № 54685 от 2020 г. на СРС, като именно за вземането по същата се търси установяване по настоящото дело. Предвид изложеното и на осн. чл. 86, ал. 1, изр. 2 ПАС, съдът намира, че ч.гр.дело № 54685 от 2020 г. по описа на СРС следва да се приложи към настоящото дело.

Следва да бъде насрочено съдебно заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства по опис, обективизиран в същата.

ПРИЛАГА на осн. чл. 86, ал. 1, изр. 2 ПАС ч.гр.дело № 54685 от 2020 г. по описа на СРС към настоящото дело.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото за **11.11.2021 г. от 09:30 ч.**, за когато да се призоват страните, на които да се изпрати и препис от настоящото определение.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД по делото, както следва:

Предявен е за разглеждане установителен иск с правно основание **чл. 422, ал. 1 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. с чл. 228 от Закона за електронните съобщения** за признаване за установено, че ответникътдължи на „ЮБЦ”

ЕООД сумата от 91,52 лв., представляваща главница по договор за далекосъобщителни услуги от 23.11.2017 г., сключен с БТК ЕАД за периода от 01.11.2017 г. до 01.03.2018 г., която сума е включена в издадена крайна фактура 1244080214/01.04.2018 г.

Ищецът „ЮБЦ“ ЕООД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещуза сумите от: 91,52 лв., представляваща главница по договор за далекосъобщителни услуги от 23.11.2017 г., сключен с БТК ЕАД, по фактури за периода 01.11.2017 г. - 01.03.2018 г., чието вземане е цедирано на заявителя, ведно със законна лихва от 6.11.2020 г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 23,93 лв. за периода от 18.3.2018 г. до 13.10.2020 г. и 205 лв. разнски по делото, а именно: 25 лв. държавна такса и 180 лв. възнаграждение на адвокат.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника чрез залепване на уведомление по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК. След указание до заявителя, последният е предявил установителен иск частично за вземането, предмет на издадената заповед за изпълнение – единствено по отношение на претендираната главница, като е заявил, че неподдържа искането за установяване дължимостта на мораторната лихва.

Ищецът твърди, че между „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, и ответника бил сключен договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 16839312001 от дата 23.11.2017 г., с който на абоната е била предоставена за ползване мобилна услуга за мобилен номер 0884915879 при условията на тарифен план Smart L с месечен абонамент в размер на 23,99 лева /с ДДС/ за срок от 24 месеца. Въз основа на сключения договор за предоставянето на мобилни услуги, били издадени 4 фактури фактури, обективиращи вида и размера на незаплатената електронна съобщителна услуга за период на потребление от 01.11.2017 г. до 01.03.2018 г., от чиято обща стойност ответницата не погасила сумата от 91,52 лв.

Твърде се, че абонатът, в качеството му на потребил, не е заплатил мобилни услуги на обща стойност 91,52 лв., фактурирани за последователни отчетни месеци - за месец 12/2017 г., 01/2018 г., 02/2018 г. и за месец 03/2018 г.

Сочи се, че незаплащането в срок на издадените от оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги на стойност 91,52 лв. е обусловило правото на БТК ЕАД по чл.50 от ОУ във връзка с чл. 43, т.1 от ОУ да прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната. След едностранното прекратяване на индивидуалните договори на ответника, мобилният оператор е издал по клиентски номер № 16839312001 крайна фактура 1244080214/01.04.2018 г., с начислена обща сума за плащане.

Излагат се освен това, че датата на деактивация на процесния абонамент била 07.03.2018 г., като същата се генерирала автоматично по вградената електронна система на оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент.

Твърди, че „ЮБЦ“ ЕООД е встъпил в правата си на кредитор въз основа на валидно правно основание още преди подаването на заявлението по чл.410 ГПК и в настоящото производство е ищец по установителния иск. Ищецът-кредитор е придобил права върху цедираните вземания, ведно с всички произтичащи от това права и задължения, с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите лихви, договорни неустойки, ако има такива и други въз основа на договор за цесия от дата 01.10.2019 г., сключен с „С.Г. Груп“ ООД,

придобило процесните вземания на свой ред въз основа на договор за цесия, сключен с „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД на 16.10.2018 г.

Сочи, че към исковата молба е приложено уведомление за извършената цесия, с което кредиторът е изпълнил задължението си да уведоми длъжника за прехвърлянето на вземането.

Поради тези и останалите подробно изложени съображения, моли съда да установи вземането за главница така, както е предявено в заповедното производство. Претендира разноски.

В тежест на ищеца по предявения иск по **чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. с чл. 228 ЗЕС** е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: че между „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД и ответника е бил сключен процесният договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги, по силата на който „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД е предоставило услуги, равностойността на който възлиза на процесните суми за главница; както и

че е налице надлежно осъществено прехвърляне на спорното вземане /включително и уведомяване на длъжника по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗД/, по силата на което ищецът е активно легитимиран да получи изпълнение.

При доказване наличието на дълг в тежест на ответника е да докаже погасяване на задължението си.

УКАЗВА на ответника, че не сочи доказателства за установяване на обстоятелствата съгласно разпределената му доказателствена тежест.

ПРИКАНВА страните към доброволно уреждане на спора, с което могат да спестят време и разходи.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____